

politisk på nogen måde kommer til at gælde for Grønland og Færøerne?»

Formålet med dette ønske om en debat er, at vi her i salen kan få en teoretisk gennemgang af rækkevidden af de problemer, der vil opstå, hvis Danmark finder en måde, hvorved Grønland og Færøerne sikres fuldstændig frihed fra følgerne af den nye EU-forfatning. Vi vil kunne gennemgå, på hvilke måder den danske stat vil være forpligtet af Euratomtraktatens sikkerhedsbestemmelser og andre aftaler i forhold til Grønland og Færøerne; vi kan drøfte de reelle muligheder for, at Grønland og Færøerne optræder selvstændigt under Danmarks medlemskab i internationale organisationer, hvor Danmark ellers fremover er bundet af EU's kompetence; vi kan få belyst, om vi i Grønland og Færøerne frit kan indbyde tredjelandsborgere til at besøge vore lande, selv om de måtte være opført på en visumliste i EU; vi kan få klarhed over, om Danmark fremover vil være forpligtet til at udlevere grønlandske borgere til andre EU-lande, hvis de hævdes at have begået forbrydelser dér, og vi vil kunne få klarhed over, om vi kan handle med de lande, som EU kunne finde på at indføre handelsboykot imod på grund af hvalfangst.

Der er emner nok, og det endda uden at vi går skridtet videre og diskuterer den situation, hvor Danmark også ønsker at fjerne sine fire forbehold. I den situation vil usikkerheden om Grønlands position og ret til selv at fastsætte sine regler mangedobles.

Kl. 18.05

Det er mit ønske, at vi med den debat så tidligt som muligt kan hjælpe hinanden med at finde konstruktive løsninger på de problemer, der måtte opstå, i stedet for fortsat at forsøge at fejde dem ind under gulvtæppet, således som jeg desværre synes, Udenrigsministeriets redegørelse er udtryk for. Derfor har jeg også med glæde konstateret, at man fra den danske regerings side har gået jorden for en sådan mulig løsning ved officielt at anerkende det grønlandske folk i henhold til folkeretten.

Næste skridt må være at finde en internationalt anerkendt fællesskabsmodel, hvor den ene parts udvikling ikke automatisk trækker den anden part med sig, men hvor vi kan være sammen om det, vi gerne vil dele, og alene om det, vi gerne vil gøre selv. En sådan ordening findes og bruges allerede af f.eks. Holland, New Zealand og USA. Den kaldes Free Association og er fuldt ud anerkendt af FN som en ordening mellem en stat og dens tidligere kolonier baseret på

frie forhandlinger og frivillige aftaler mellem de to parter.

Jeg er sikker på, at denne nye EU-forfatning vil gøre det tydeligere end nogen sinde før, at det danske rige trænger til en alvorlig modernisering. Paradoksalt nok at det bliver netop dette lovforslag, der for alvor starter en sådan udvikling.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til hr. Lars-Emil Johansen, og den næste taler er hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Det er først og fremmest som tilskuer, jeg tager ordet her i dag, og det er i en dobbelt betydning.

For det første er jeg tilskuer til den danske debat om mulige folkeafstemninger om EU's forfatningstraktat, og jeg har stor respekt for, at Folketinget og det danske folk vælger deres vej i forholdet til EU. For det andet er jeg som færøsk folketingsmedlem også tilskuer til en debat og en beslutningsproces, som kan få stor betydning for Færøernes fremtid, men som det færøske folk ikke har nogen demokratisk indflydelse på. Det er en tilskuerrolle, som huer mig ilde, og det skal jeg vende tilbage til. Men som tilskuer til den danske debat og de danske beslutninger i EU-spørgsmålet kan jeg ikke dy mig for at gøre nogle betragtninger om den danske EU-integration og den danske debat.

Den tyske kunstner Paul Klee har udført et billede, som han kalder »Historiens engel«. Det forestiller en engel, der går baglæns, vender ryggen til fremtiden og kun skuer tilbage i historien med dens hændelser på godt og ondt. Den bækker altså ind i fremtiden og ser ikke mulighederne foran sig, og sådan har en meget stor del af den danske EU-debat forekommet mig fra første færd. Man har forsøgt at nedtone målene for og konsekvenserne af Den Europæiske Union. Man har lagt vægt på, hvad Den Europæiske Union ikke er, og hvad der ikke vil ske, og man har lagt vægt på forbeholdene og parenteserne, og dermed er man vel bakket ind i EU og har ad hoc halet en skeptisk befolkning med sig.

Man har også argumenteret negativt for Unionen med skræmmebilleder: Hvis vi ikke går med i den fælles valuta osv., får det økonomiske konsekvenser for Danmark. Vi husker alle de gamle politiske slagord om, at Unionen er stendød, at vi bevarer vores forbehold, og at der ikke må ske væsentlige ændringer osv. osv. Men efter Østudvidelsen og nu, hvor forfatningstraktaten